

dagsmænd mod Uforskammeder fra en Udlænding, som nyder Gæstfrihed her, idet jeg føler mig overbevist om, at en Henstilling fra Regeringen paa rette Sted vil være virksomhedsfuld og bidrage til, at disse sjofle Angreb paa danske Borgere — og saa kommer: i den og den Presse — „maa ophøre. At det ogsaa vil være i Nationens Interesse, behøver jeg neppe at udvikle nærmere, men jeg forventer, at den højtærede Minister vil foretage de Skridt, som maa anses for formaalstjenlige.“ Der er nogle af de Herrer, der ler, ja, det er jo undertiden den Maade, man argumenterer paa. Men vil det ærede Medlem Hr. Stauning ikke sige mig, hvilke Skridt han vilde have at Landets Justitsminister skulde foretage sig? Vilde det ærede Medlem have, at jeg skulde have anlagt Injuriessag? Var det det, han vilde have? Eller at jeg skulde have arresteret Manden? Var det det, det ærede Medlem vilde? Eller at jeg skulde protestere imod, at han udgav sine Skrifter? Var det det, det ærede Medlem vilde? Alle de Ting var jeg ude af Stand til at gøre. Den eneste Maade, hvorpaa det vilde være muligt at beskytte Hr. Stauning her, var ved Udvisning af Manden. Det ærede Medlem vil sige: ja, men man gik dog en anden Vej, man prøvede den franske Gesandt. Ja, jeg er ikke stemt for Udvisning, uden hvor det er nødvendigt. Vi prøvede derfor mildere Midler først, men det at prøve dette mildere Mittel, vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. Stauning opmærksom paa, vilde ikke batte, uden man kunde føje til, at hvis ikke det hjælper, staar Udvisning som Trusel bagved. Og jeg gad vide, hvad det ærede Medlem har sigtet til, naar han saa kraftig spørger, om ikke den højtærede Justitsminister vil beskytte ham imod „en Udlænding, som nyder Gæstfrihed her“. Det ærede Medlem Hr. Stauning var ogsaa lidt forkert i sit Referat i Gaar. Den Virksomhed, jeg kunde hjælpe det ærede Medlem med, kunde kun bestaa i at udvirke en Udvisning. Jeg beder det ærede Medlem nævne, paa hvad anden Maade end ved Udvisning jeg kunde hjælpe ham. Det ærede Medlem siger saa, at han har faaet en Skrivelse fra Udenrigsministeriet, men citerer heller ikke den ganske korrekt. Han siger, Udenrigsministe-

riet havde skrevet, at nu havde de gjort Henstilling hos den franske Gesandt. Men Udenrigsministeriet tilføjer, at for Tiden ser vi os ikke i Stand til at foretage os videre. Det viser, at ogsaa i Udenrigsministeriet gik man ud fra, at det, Anmodningen gik ud paa, var noget mere end en Henvendelse. Jeg mener, jeg er fuldt berettiget til at opfatte denne Skrivelse som et Udtryk for et Ønske om en Udvisning.

Jeg har nu dokumenteret, at i de 3 $\frac{1}{2}$ Aar, det ærede Medlem Hr. Stauning har siddet som Minister i den Zahleske Regering, er der sket saadanne militære Foranstaltninger, som jeg tidligere har oplyst.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg glemte, første Gang jeg havde Ordet, at besvare en Henvendelse til mig fra 3 ærede Medlemmer, nemlig Hr. Vanggaard, Hr. Heilesen og Hr. Olufson, angaaende Hirtshals-Banen. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte angaaende Hirtshals-Banen: „Endvidere vil jeg takke den højtærede Trafikminister for hans Tilsagn om at yde en yderligere Støtte til Bygningen af Privatbanen til Hirtshals udover de 50 pCt., som foreskrives i Loven.“ Det er noget mere, end jeg har sagt. Jeg kan selvfølgelig ikke give Tilsagn om at yde en yderligere Støtte til Bygning af Hirtshals-Banen udover de 50 pCt., dertil kræves nemlig Rigsdagens Samtykke. Det, jeg har sagt til dem, der har henvendt sig til mig desangaaende, er, at Regeringen staar velvilligt overfor Tanken om at søge Lovgivningsmagtens Tilslutning til at faa Brøken forhøjet, saaledes at der tik Hirtshals-Banen ydes noget mere end de 50 pCt., og jeg har endvidere føjet til, at vi vilde ikke fremsætte noget Lovforslag desangaaende i indeværende Samling, ikke før til næste Aar, fordi det var unødvendigt at tage fat paa Bygningen af denne Bane nu. Den skal være færdig til at tages i Brug, naar Hirtshals Havn er færdig til at tages i Brug, men det vil være tidligt nok at paabegynde det Arbejde paa et senere Tidspunkt, og der vil vel nok gaa 4 Aar, før den er færdig til at tages i Brug. Men jeg har altsaa meddelt, at Regeringen staar velvillig til Tanken om at faa Brøken forhøjet.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen haa-
bede, at Regeringen saa ogsaa stod vel-